

رئاسة الشؤن الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

čeština

تشيكی

رِسَالَةٌ فِي الدِّمَاءِ الطَّبِيعِيِّ لِلنِّسَاءِ

Pojednání o normálním krvácení žen

Napsal ctěný a vážený šejch
Muhammad Ibn Sálíh al-Uthajmín
Ať Bůh odpustí jemu i jeho rodičům a všem muslimům

رِسَالَةٌ فِي الدَّمَاءِ الطَّبِيعِيَّةِ لِلنِّسَاءِ

Pojednání o normálním krvácení žen

بِقَلَمِ فَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ الْعُثَيْمِينِ
عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Napsal ctěný a vážený šejch
Muhammad Ibn Sálíh al-Uthajmín
At' Bůh odpustí jemu i jeho rodičům a všem
muslimům

Pojednání o normálním krvácení žen

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Chvála Bohu, jen Jeho uctíváme, o pomoc žádáme, o odpuštění prosíme a k Němu pokání činíme. Utíkáme se k Němu před zlem sebe samých a před svými špatnými činy. Koho Bůh uvede na správnou cestu, toho nikdo nesvede, a kdo bloudí, toho nikdo neuvede na správnou cestu. Vyznávám, že není boha kromě Boha, který nemá žádného společníka. A vyznávám, že Muhammad je Jeho služebník a posel. Ať Bůh žehná jemu, jeho rodu, druhům a těm, kdo je následují, až do soudného dne a dá jim všem mír.

Krev, která vytéká z žen, lze rozdělit na tři druhy: menstruaci, šestinedělí (očistky) a "istiháda" (krev, která není ani menstruace ani očistky v šestinedělí). V islámu existují různá nařízení týkající se těchto druhů krvácení, která je nutné znát. A je třeba znát i nejsprávnější názory učenců v těchto otázkách, aby se člověk mohl řídit tím nejsprávnějším názorem, který pramení z Koránu a sunny.

1 - protože jsou to dva základní prameny, ze kterých vychází Boží nařízení pro lidi, aby jimi uctívali Boha.

2 - protože v následování Koránu a sunny je klid srdce, volnost hrudi, dobrý pocit a jistota.

3 - vše ostatní potřebuje k vyvozování tyto dva prameny.

Není jiných důkazů kromě slov Boha a Jeho Posla (ať mu Bůh žehná a dá mír) a také toho, co říkali jeho druhové (sahába), za podmínky, že to není v rozporu s Koránem nebo sunnou. A že to není v rozporu s tím, co řekl některý jiný druh Proroka. Pokud to, co říkají sahába, je v rozporu s tím, co je v Koránu nebo sunně, je povinné řídit se tím, co je v Koránu nebo sunně. A pokud je to v rozporu s tím, co říkají jiní sahába, je nutné mezi těmito dvěma názory vybrat ten správný.

﴿...فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

To vychází ze slov Božích: {A jste-li ve sporu o nějakou věc, předejte její rozhodnutí Bohu a poslu - jestliže věříte v Boha a v den soudný! A to bude nejlepší a povede k nejkrásnějšímu vysvětlení.} [Ženy: 59]

Toto krátké pojednání je o nařízeních týkajících se těchto druhů krvácení a obsahuje tyto kapitoly:

Kapitola první: definice menstruace a nařízení, které se jí týká

Kapitola druhá: doba menstruace.

Třetí kapitola: změny menstruace

Čtvrtá kapitola: nařízení týkající se menstruace

Pátá kapitola: nařízení týkající se istihády

Šestá kapitola: nařízení týkající se očištěk

Sedmá kapitola: o používání věcí, které zastavují menstruaci, plodnost nebo vyvolávají potrat.

První kapitola: definice menstruace a nařízení, které se jí týká.

Menstruace v arabštině (hajd) znamená téct.

Její definice: krev, která vytéká z žen v určitých časech, aniž by to byla nemoc. Tato krev je zcela normální, není to nemoc, žádné zranění ani krev při porodu. A toto krvácení je u každé ženy jiné, v závislosti na prostředí, zemi a konkrétní ženě.

Moudrost menstruace je v tom, že žena, která má menstruaci, je plodná. Menstruace vychází z dělohy, kde také roste a vyvíjí se miminko, kdy jediná výživa přichází přes pupečník. Z miniaturního oplodněného vajíčka se během několika měsíců vyvine krásné miminko. Ať je požehnán Bůh, nejlepší a jediný Stvořitel.

Pokud je žena těhotná, ve většině případech nemá menstruaci a stejně tak při plném kojení mnoho žen nemá menstruaci, hlavně v prvních měsících po narození dítěte.

Druhá kapitola: doba menstruace.

Tato kapitola má dvě části:

První část: věk ženy, kdy má menstruaci

Druhá část: doba trvání menstruace.

Co se týče první části: žena obvykle menstruuje od dvanácti do padesáti let věku. Ale může dostat menstruaci i dříve a mít ji i později.

Mezi učenci jsou rozdílné názory, kdy nejdříve a kdy nejpozději lze krácení u ženy považovat za menstruaci.

Jeden z učenců, ad-Dárimí, o těchto mnoha názorech řekl: „Myslím si, že všechny tyto názory jsou špatné! Všechny totiž vycházejí ze zkušenosti, a tak pokud má žena menstruaci v jakémkoliv věku, je nutno to považovat za menstruaci. A Bůh ví nejlépe.“

To, co řekl ad-Dárimí, je nejlepší názor, který si vybral i Šejch islámu Ibn Tajmíja. A tak když nějaká žena dostane menstruaci, je to považováno za menstruaci, i kdyby jí bylo méně než devět nebo více než padesát let. Je to proto, že nařízení týkající se menstruace jsou založena na existenci - Bůh ani Jeho Posel neurčili pro menstruaci žádný konkrétní věk, a to znamená, že tyto věci jsou založené na zkušenosti, která se může měnit. Tvrzení o určitém daném věku pro menstruaci by muselo mít důkaz z Koránu nebo sunny, což nemá.

Co se týče druhé části, tj. doby menstruace, tím se myslí čas, po který trvá jedna menstruace.

Na tuto otázku je mezi učenci mnoho názorů - šest nebo sedm. Ibn Mundhir ale řekl, že část učenců řekla, že neexistuje nejmenší nebo největší

počet dní, kdy je menstruace považována za menstruaci.

Tento názor je stejný jako předešlý názor ad-Dárimího a vybral si ho Šejch islámu Ibn Tajmíja. Tento názor je správný, protože ho dokazuje Korán, sunna a rozumové vyvození z nich.

První důkaz:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَظْهُرْنَ...﴾

Slova Všemohoucího: {A dotazují se tě na menstruaci. Rci: „To je neduh; zdržujte se tedy žen svých po dobu menstruace a nepřibližujte se k nim, dokud se neočistí.“} [Kráva: 222] Bůh zakázal styk na základě menstruace až do očistění a ne po určitý počet dní, jako den nebo tři nebo patnáct dní, což dokazuje, že důvod nařízení je samotná menstruace jako taková. A pokud je menstruace, platí i nařízení, a pokud menstruace již není, přestávají tato nařízení platit.

Druhý důkaz:

مَا ثَبَتَ فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَائِشَةَ وَقَدْ حَاصَتْ وَهِيَ مُحْرِمَةٌ بِالْعُمْرَةِ: «افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَظْهَرِي». قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ التَّحْرِ طَهُرْتُ. الْحَدِيثُ.

Ve sbírce Sahíh Muslim je zaznamenáno, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl 'Áiše, která dostala menstruaci, když byla v poutním zasvěcení

pro malou pout' ('umra): „Dělej všechno, co dělá poutník, kromě obcházení Ka'aby, (to nedělej) dokud se neočistíš." A 'Áiša vyprávěla: „Očistila jsem se v den oběti..."

Ve sbírkách Sahíh Muslim a Sahíh Buchárí je zaznamenáno, že jí Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Počkej, až se očistíš, a pak jdi do Tan'ím (místo, kde se zasvěcují poutníci)."

V obou hadíthech postavil Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) nařízení na době, kdy bude očištěná po menstruaci a ne na určitém počtu dní, z čehož vyplývá, že islámská nařízení jsou postavena na existenci menstruace, ať trvá jakkoliv dlouho, a ne na určitém počtu dní.

Třetí důkaz:

Že názory učenců, kteří menstruaci omezili určitým počtem dnů, nejsou založeny na něčem konkrétním z Koránu nebo ze sunny Proroka, přestože by bylo důležité to vědět přesně. Kdyby byl nějaký povinný přesný počet dní, zcela určitě by to Bůh a Jeho Posel objasnili tak, aby to bylo zcela jasné, protože na tom závisí modlitba, půst, manželství, rozvod, dědictví a další jiná nařízení, stejně jako Bůh a Jeho Posel objasnili zcela přesně počet modliteb, jejich časy, počet rak'a atd. U almužny (zakát) je také přesně dáno, z jakého majetku se dává, kolik a komu. Rovněž u půstu je dáno, kdy je a jak dlouho trvá, a stejně tak i u pouti.

Dokonce i etiketa jídla, pití, spánku, pohlavního styku, sezení, vstupování do domu a odcházení z domu je přesně stanovená. I vykonávání potřeby, jak se utřít a další jiné věci jsou jasně dané a Bůh jimi završil a zdokonalil Své náboženství a završil tím Své požehnání věřícím.

A Všemohoucí Bůh také řekl:

{...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ...}

{A seslali jsme ti Písmo, jež objasněním je všeho}
[Včely: 89]

A Všemohoucí řekl:

{...مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ...}

{A není to příběh vymyšlený, nýbrž potvrzení toho, co již předcházelo, a podrobné vysvětlení všeho} [Josef: 111]

Protože v Koránu ani sunně není žádný jasně daný počet dní menstruace, znamená to, že všechna nařízení týkající se menstruace jsou postavena na tom, čemu se říká a co je menstruace. Tento důkaz, tj. že neexistence něčeho v Koránu a sunně dokazuje, že to nelze používat, je užitečný i v jiných právních otázkách, protože islámská nařízení musí být založena na důkazu z Koránu nebo sunny Proroka, na shodě všech učenců (idžmá'a) nebo na správném přirovnání (qijás). Šejch islámu Ibn Tajmíja v jednom svém pravidle řekl: „Tam patří i výraz menstruace, na němž Bůh postavil mnoho

nařízení v Koránu a sunně, aniž by určil její nejkratší nebo nejdelší dobu trvání nebo dobu mezi dvěma menstruacemi, přestože by to většina obce potřebovala. A jazykový výraz samotný neukazuje na nějaké určité trvání, a proto kdo určil pro menstruaci konkrétní počet dní, je v rozporu s Koránem a sunnou."

Čtvrtý důkaz:

Rozumové vyvození, tj. správné přirovnání (qijás). Všemohoucí Bůh uvedl jako příčinu různých nařízení týkajících se menstruace to, že menstruace je neduh, a proto jakmile se objeví menstruace, objeví se neduh a není rozdíl v tom, zda to je první den menstruace nebo čtvrtý nebo třetí. Ani není rozdíl mezi patnáctým nebo šestnáctým dnem menstruace, nebo mezi osmnáctým a sedmnáctým. Menstruace zůstává menstruací, stejně jako neduh zůstává neduhem. Příčina je stejná v obou dnech, a tak není správné rozlišovat mezi nařízeními, když příčina zůstává stejná. A je to v rozporu se správným přirovnáním, správné přirovnání nedělá rozdíl mezi dvěma dny u jednoho nařízení, pokud příčina zůstává stejná.

Pátý důkaz: mnoho rozdílných názorů dokazuje, že v této otázce není nějaký konkrétní důkaz, kterým by bylo povinné se řídit, ale že tyto názory závisí na idžtihádu a mohou být správné, nebo ne. Je tedy nejlepší se vrátit ke Koránu a sunně.

Když je tedy nejsilnější tento názor (tj. že menstruace není omezená nejkratší nebo nejdelší dobou trvání) a je to nejsprávnější názor, tak pokud žena vidí, že krvácí bez důvodu nebo zranění, je to považováno za menstruaci, ať to trvá jakkoliv dlouho a ať je tato žena jakkoliv stará. Jedině kdyby toto krvácení nepřestávalo, je pak už považované za istihádu (mimomenstruační krvácení). O istihádě a nařízeních, která se jí týkají, budou některé příští kapitoly, dá-li Bůh.

Šejch islámu Ibn Tajmíja řekl: „Základem je, že všechna krev, která vytéká z dělohy, je menstruace, dokud neexistuje důkaz, že tomu tak není." Také řekl: „Jakákoliv krev u ženy je považována za menstruaci, dokud není zcela jasné, že to je jiná krev" (třeba z rány nebo žíly). Tento názor není jen nejsprávnější, co se týče důkazů, ale i nejlogičtější a nejjednodušší v praxi, a proto by mu měla být dána přednost, protože odpovídá duchu islámu a jeho pravidlům, která jsou jednoduchá.

{...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...}

Pravil Všemohoucí Bůh: {a nepřipravil vám žádné obtíže v náboženství} [Pout': 78]

«إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَنْبِشِرُوا».

Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Věru že náboženství je jednoduché a nebude nikdo, kdo by ztěžoval náboženství, aniž by ho to

nepřemohlo, a tak zjednodušte, přibližujte a oznamujte dobré zprávy." Ze sbírky Sahíh Buchárí.

Z mravů Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) také bylo, že si nevybíral ze dvou věcí, aniž by si vybral to jednodušší, pokud v tom nebyl hřích.

Menstruace těhotné ženy:

U většiny žen, pokud otěhotní, přestane menstruace. Imám Ahmed (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Ženy poznají těhotenství podle toho, že jim přestane menstruace."

Pokud těhotná žena vidí, že z ní vytéká krev, je to těsně před porodem (třeba dva až tři dny) a má při tom kontrakce, je to považováno už za součást očistek (nifás). Ale pokud vidí krev bez kontrakcí a dlouho před porodem, není to považováno za očistky. Mezi učenci jsou různé názory na to, zda je to považováno za menstruaci se stejnými nařízeními, která se týkají menstruace, nebo to není považováno za menstruaci a neplatí pro to stejná nařízení.

Nejsprávnější je ten, že to je považováno za menstruaci, pokud je to menstruaci podobné, protože základem je, že krev, která vytéká z ženy, je menstruace, pokud neexistuje nějaký důkaz, že je to něco jiného. Také v Koránu a sunně není žádný důkaz, že by těhotná nemohla mít menstruaci.

Toto je názor Imáma Málíka, Šáfí'ího a tento názor si vybral Šejch islámu Ibn Tajmíja a řekl ve

své knize Ichtijáráť (str.30): a Bajhaqí řekl, že to je jeden z názorů Imáma Ahmeda, dokonce že toto byl jeho poslední názor.

Proto pro těhotnou, která má menstruaci, platí stejná pravidla jako pro jinou menstruuující ženu, kromě dvou otázek:

První otázka: rozvod, protože rozvod je zakázáný v době menstruace, pokud žena není těhotná. Ale pokud těhotná je, zakázán není. Je to proto, že rozvod ženy, která má menstruaci, je zakázán, protože je v rozporu se slovy Všemohoucího:

{...فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...}

{tedy se s nimi rozved'te v ustanovené pro ně lhůtě} [Rozvod: 1] Rozvod těhotné ženy, která má menstruaci, pod toto nespadá, protože čekací lhůta těhotné se počítá do porodu a nezáleží na tom, zda je těhotná, nebo není. Proto také není zakázané se s ní rozvést po pohlavním styku, na rozdíl od ženy, která těhotná není.

Druhá otázka: že menstruace těhotné ženy se nezapočítává do čekací lhůty, na rozdíl od netěhotné menstruuující ženy, protože čekací lhůta těhotné ženy končí porodem, ať měla v těhotenství menstruaci nebo ne.

Je to proto, že Všemohoucí řekl:

{...وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...}

{Pro ty, jež jsou těhotné, skončí čekací lhůta tehdy, když porodí} [Rozvod: 4]

Třetí kapitola: změny menstruace

Změny menstruace jsou různého typu:

První typ: delší nebo kratší čas menstruace. Například když žena má menstruaci obvykle šest dní a pak jí trvá sedm dní nebo mívá sedm dní a najednou má jen šest.

Druhý typ: pokud se menstruace zpozdí nebo přijde dříve. Například když má menstruaci vždy koncem měsíce a najednou přijde na začátku nebo má menstruaci vždy na začátku měsíce a objeví se na konci.

U těchto dvou typů je mezi učenci mnoho názorů. Nejsprávnější z nich je, že pokud žena vidí krev, je to menstruace. A pokud je čistá, nemá menstruaci, ať je to kdykoliv. V předcházející kapitole byl na tento názor uveden důkaz, tj. že nařízení týkající se menstruace jsou vázána na existenci menstruace.

Je to názor právního směru Šáfi'í a vybral si ho Šejch islámu Ibn Tajmíja. Autor knihy al-Mughní ho považuje za silný a řekl: „Pokud by zvyk (menstruace) byl brán v potaz, jak to uvádí právní směr, musel by to tak Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) objasnit své obci a nemohl by toto objasnění opozdit.“ Vysvětlení totiž nelze zpozdít, když je ho třeba, a ženy Proroka i ostatní ženy toto vysvětlení potřebovaly co nejdříve, a proto by jim to určitě

vysvětlil. Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) nikdy nemluvil o zvyku (menstruace) ani to nevysvětloval, jen když mluvil o istihádě (mimomenstruačním krvácení).

Třetí typ: žluté a hnědé výtoky, například když žena vidí žlutý nebo hnědý výtok atd. Pokud je to v době menstruace nebo před ní, je to považováno za menstruaci. Pokud se to ale objeví mimo menstruaci nebo v době, kdy se žena už očistila a menstruaci neměla, není to považováno za menstruaci.

لِقَوْلِ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «كُنَّا لَا نَعُدُّ الصُّفْرَةَ وَالْكُدْرَةَ بَعْدَ الطُّهْرِ شَيْئًا».
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ.

Dokazují to slova Um 'Atíja (ať je s ní Bůh spokojen): „Žluté a hnědé výtoky jsme nepovažovaly za menstruaci, pokud byly po očištění." Toto je správný hadíth ze sbírky Abú Dáwúda. Tento hadíth se nachází také ve sbírce Sahíh Buchárí kromě slov: (pokud byly po očištění), ale Buchárí ho uvedl pod nadpisem: Kapitola o žlutém a hnědém (výtoku) mimo dny menstruace. Ve vysvětlení této knihy Fath al-Báří je uvedeno: „Ukazuje tím na spojení mezi předešlým hadíthem 'Áiši, kdy řekla: „Dokud neuvidíš bílý výtok" a tímto hadíthem Um 'Atíja, s tím že hadíth 'Áiši ukazuje, že hnědý a žlutý výtok v době menstruace je menstruace, zatímco mimo dobu menstruace to

není menstruace, jak ukazuje hadíth Um 'Atíja." Hadíth 'Áiši Bucharí uvedl před touto kapitolou jako hadíth, o kterém je pevně přesvědčen. Vypráví o tom, že ženy posílaly 'Áíše kusy látek (bavlny), které používaly jako vložky, a byly na nich žluté výtoky a 'Áiša jim řekla: „Nespěchejte, dokud neuvidíte bílý výtok." Tento bílý výtok vytéká z dělohy na konci menstruace.

Čtvrtý typ: přerušovaná menstruace, kdy žena vidí jeden den krev a druhý ne a tak dokola. U tohoto případu existují dva stavy:

První stav: když to žena má takto trvale po celý život, je to pak už považováno za istihádu se všemi jejími pravidly.

Druhý případ: když se to stane pouze někdy, tzn. že žena má normální dobu čistoty mezi menstruacemi. Na to mají učenci (ať se nad nimi Bůh smiluje) více názorů, zda je to počítáno za menstruaci, nebo ne.

Právní směr Šafi'í ve svém nejsprávnějším názoru říká, že je to počítáno za menstruaci. Tento názor si vybral Šejch islámu Ibn Tajmíja, autor knihy al-Fáiq a je to názor právního směru Hanafí. Důvodem je, že žena v tuto dobu nevidí bílý výtok, který je známkou konce menstruace, a také kdyby to bylo považováno za menstruaci, muselo by to, co přijde druhý den být také menstruace, což žádný učenec neříká, a navíc by se mohlo stát, že ženě

uplyne čekací lhůta za pouhých pět dní. A také kdyby tyto dny nebyly považovány za menstruaci, byly by v tom pro ženu těžkosti, například v povinnosti děláním velké očisty atd. A islámské právo je prosto všech těžkostí, chvála Bohu.

Nejrozšířenější názor v právním směru Hanbalí je ten, že tyto dny jsou považovány za čistotu a druhé za menstruaci, dokud není jejich celkový počet delší, než je nejdelší možný počet dní menstruace v tomto směru, pak to, co je navíc, je považováno za istihádu.

V knize al-Mughnī (její autor) řekl: „Dá se říci, že pokud krev přestane téct na méně než jeden den, nelze to považovat za období čistoty, a to na základě názoru, který jsme uvedli u očístek, že pokud to trvá méně než den, nelze to brát v úvahu. Tento názor je, dá-li Bůh, správný, protože krev neteče neustále a také nařizovat velkou očistu (ghusl) každou hodinu je velmi obtížné, což je v rozporu se slovy Všemohoucího:

{...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...}

{a nepřipravil vám žádné obtíže v náboženství}
[Pout': 78] Řekl: „Proto pokud krev přestane téct na dobu kratší než jeden den, není to považováno za období čistoty, ledaže by to bylo na konci menstruace nebo po bílém výtoku, který ukazuje na konec menstruace.“

Názor autora knihy al-Mughnī je proto středem mezi oběma výše uvedenými názory. A jen Bůh zná pravdu.

Pátý typ: pokud neteče krev a žena vidí jen vlhkost. Když je to v průběhu menstruace nebo před očištěním z ní, je to považováno za menstruaci, ale pokud je to po skončení menstruace není to menstruace, protože se to může podobat maximálně žlutým a hnědým výtokům, pro které platí toto pravidlo.

Čtvrtá kapitola: nařízení týkající se menstruace

S menstruací se pojí více než dvacet nařízení, a proto zde uvedeme jen ta, která jsou nejdůležitější.

První: modlitba:

Při menstruaci je zakázáno se modlit jak povinné, tak doporučené modlitby. Tyto modlitby nejsou při menstruaci povinné ani přijaté, ledaže by se žena očistila těsně před koncem času, pokud může stihnout alespoň jedno rak'a. V tom případě je modlitba pro ni povinná. V této otázce jsou dva případy:

První, kdy žena dostane menstruaci po začátku času, aniž se stihla pomodlit. Například po západu slunce, kdy mohla stihnout jedno rak'a. V tomto případě část učenců říká, že po skončení

menstruace musí tuto modlitbu nahradit.¹

Druhý případ: pokud se žena očistí na konci času, například když se očistí před východem slunce tak, že ještě stihne jedno rak'a modlitby. V tomto případě je povinné, aby se tuto modlitbu (zde fadžr) pomodlila, a to proto, že ji stihne ještě v čase pro danou modlitbu.

Pokud by nestihla jedno rak'a z modlitby, například když dostane menstruaci hned po západu slunce nebo se očistí z menstruace těsně před východem slunce, tak není povinné, aby se modlila, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ أَدْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ».

„Kdo stihl jedno rak'a z modlitby, stihl modlitbu.“ Na tomto hadíthu je shoda. Z tohoto hadíthu vyplývá, že kdo nestihne jedno rak'a, nestihne celou modlitbu.

Pokud žena stihne jedno rak'a z modlitby 'asr, je povinné, aby se pomodlila i zuhr, nebo není? A totéž pokud stihne modlitbu 'iša, musí se modlit i maghrib, nebo ne?

Na to je mezi učenci více názorů, nejsprávnější z nich je ten, že to není povinné a stačí se pomodlit jen tu modlitbu, kterou stihne, tj. 'asr a 'iša.

¹ Jiní učenci (právní směry Hanafí a Málíkí) říkají, že žena nemusí tuto modlitbu nahradit, protože možnost modlit se trvá až do konce času pro modlitbu, takže žena tuto modlitbu nezmeškala, když ji opozdila o čas jednoho rak'a, a proto ji nemusí nahrazovat.

«مَنْ أَذْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَذْرَكَ الْعَصْرَ».

Je to proto, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Kdo stihne jedno rak’a z modlitby ‘asr před tím než zapadne slunce, tak stihl modlitbu ‘asr.“ Na tomto hadíthu je shoda. Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) neřekl: „...tak stihl zuhr a ‘asr.“ A neřekl, že je povinné se ho pomodlit, a základním pravidlem je, že člověk nemá žádné povinnosti (pokud na ně nejsou důkazy). Toto je názor právních směrů Hanafí a Málíkí a tak je to zaznamenáno v knize Šarh al-Muhadhab.

Co se týče dhikru, nebo říkání bismilláhi před jídlem, čtení knih hadíthů, o islámské vědě atd., proseb k Bohu nebo poslouchání Koránu, není to ženě, která má menstruaci, zakázáno.

«أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَكَبَّرُ فِي جُحْرِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَهِيَ حَائِضٌ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ».

Ve správných sbírkách je zaznamenáno, že „Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) byl opřen o klín ‘Áiši (ať je s ní Bůh spokojen), když měla menstruaci, a četl Korán.“

Ve správných sbírkách je také zaznamenáno, že Um ‘Atíja (ať je s ní Bůh spokojen) slyšela, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ - يَعْنِي: إِلَى صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ - وَلَيْشْهَدَنَّ الْحَيْرَ، وَدَعْوَةَ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلَّى».

„Ať vyjdou (na sváteční modlitbu) mladé dívky, panny i ty, které mají menstruaci, aby dosvědčily dobro a prosby věřících, ale ať se ty, které menstruuji, vyhnou místu, kde se modlí.“

Co se týká čtení Koránu, pokud menstrující žena čte v duchu, ať už z paměti nebo podle knihy, třeba když je před ní otevřený Korán nebo zahlédne verše, je to povolené, pokud čte pouze v duchu bez vyslovení. An-Nawawí ve své knize Šarh al-Muhadhab řekl: „Všichni se shodli na tom, že toto je povolené.“ Pokud ale čte Korán tak, že vyslovuje, většina učenců řekla, že to je zakázané. Al-Buchárí, Ibn Džarír at-Tabarí a Ibn al-Mundhir ale řekli, že to je povolené. Říká se, že je jeden z názorů imáma Málika a starý názor Šáfí'ího (jak je uvedeno v knize Fath al-Bárí), a Buchárí řekl, že to je názor Ibrahíma an-Nach'aího, že nevádí, když menstrující žena přečte jeden verš.

Šejch islámu v knize Madžmú'a al-Fatáwí (seřadil Ibn Qásim) řekl: „Na zakazování Koránu (menstrující ženě) není žádný hadíth, a co se týká výroku: „Ať menstrující žena a ten, kdo je znečištěn velkým znečištěním, nečte cokoli z Koránu,“ je tento hadíth slabý podle všech učenců vědy o hadíthech. A ženy za časů Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) měly menstruaci, a proto kdyby bylo zakázáno, aby četly Korán, stejně jako je pro ně zakázáno se modlit, tak by to Prorok (ať mu

Bůh žehná a dá mír) jasně ukázal, naučil to matky věřících a bylo by to rozšířené mezi lidmi. A protože nikdo neříkal, že by Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) toto zakázal, nelze to považovat za zakázané, když víme, že to nezakázal, přestože většina žen v jeho době měla menstruaci. Dokazuje to, že to není zakázané."

Poté, co jsme uvedli rozpor učenců v této věci: nejlepší pro menstruuující ženu je, aby nečetla Korán, leda pokud má nějaký důvod, například pokud Korán vyučuje nebo se sama učí a má zkoušky atd.

Druhé pravidlo: půst: Ten je při menstruaci zakázaný, jak povinný, tak doporučený, ale co se týká povinného půstu, ten je poté třeba nahradit, jak je uvedeno v hadíthu 'Áiši (ať je s ní Bůh spokojen):

"كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ -تَعْنِي: الْحَيْضُ- فَتُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا تُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ".

„Trpěly jsme tím, tj. menstruací, a bylo nám nařízeno nahradit půst, ale nebylo nám nařízeno nahrazovat modlitbu." Na tomto hadíthu je shoda.

A pokud žena dostane menstruaci v den, kdy se postí, je tento půst neplatný, i kdyby dostala menstruaci těsně před západem slunce, a pokud se postila povinný půst, musí tento den nahradit jindy.

Pokud cítí, že menstruaci má, ale krev vyteče až

po západu slunce, je její půst podle nejsprávnějšího názoru platný, protože krve, která je uvnitř, se tato pravidla netýkají. A protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl ženě, která se ho ptala na to, zda má udělat velkou očistu (ghusl), pokud ve snu vidí to, co muž:

قَالَ: «نَعَمْ، إِذَا هِيَ رَأَتْ الْمَاءَ». فَعَلَّقَ الْحُكْمَ بِرُؤْيَا الْمَنِيِّ لَا بِإِنْتِقَالِهِ، فَكَذَلِكَ الْحَيْضُ لَا تَنْبُتُ أَحْكَامُهُ إِلَّا بِرُؤْيَا خَارِجًا، لَا بِإِنْتِقَالِهِ.

„Ano, pokud uvidí vodu," a tak postavil pravidlo na tom, že je vidět ejakulát, a ne na pouhém pocitu. Stejně tak menstruace se počítá od té doby, kdy je vidět, a ne od pocitu.

Pokud už je úsvit a žena má stále menstruaci, nemůže se postit a její půst by byl neplatný, i kdyby jí menstruace přestala chvíli po fadžru.

Pokud jí menstruace přestane před fadžrem, ale nestihne se očistit, její půst je platný, i kdyby udělala velkou očistu až po fadžru. Stejně tak je platný půst toho, kdo je znečištěn velkým znečištěním a udělá velkou očistu až po fadžru.

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جَمَاعٍ غَيْرِ احْتِلَامٍ ثُمَّ يَصُومُ فِي رَمَضَانَ".

Je to na základě hadíthu 'Áiši (ať je s ní Bůh spokojen), která vyprávěla: „Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) se probouzel v ramadánu znečištěný po styku, ne po poluci ve spánku, a poté

se postil." Na tomto hadíthu je shoda.

Třetí pravidlo: obcházení Ka'aby:

Obcházení Ka'aby, ať už je povinné nebo doporučené, je při menstruaci zakázáno,

«افْعَلِ مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ إِلَّا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي.»

protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl 'Áiše, když dostala menstruaci (při pouti): „Dělej vše, co dělá poutník, kromě obcházení Ka'aby, (to nedělej) dokud se neočistíš.“

Co se týká ostatních úkonů, jako je přecházení mezi pahorky Safá a Marwa, stání na 'Arafatu, nocování v Muzdalifa a Miná, kamenování a ostatních obřadů velké a malé poutě, ty pro ni zakázány nejsou. Proto pokud žena vykoná obcházení Ka'aby a pak hned dostane menstruaci, tato menstruace ničemu nepřekáží.

Čtvrté pravidlo: odpuštění posledního obcházení Ka'aby (tawáf al-wadá'a). Pokud žena dostane menstruaci na konci velké nebo malé poutě a tato menstruace trvá až do té doby, než se vrátí zpět do své země, nemusí dělat poslední obcházení Ka'aby (tawáf al-wadá'a - obcházení na rozloučenou). Je to na základě hadíthu Ibn 'Abbáse (ať je s ním Bůh spokojen): „Lidem bylo nařízeno, aby jejich poslední věci při pouti bylo obcházení Ka'aby, pouze menstruujícím ženám bylo (v tomto) ulehčeno.“ Na tomto hadíthu je shoda.

Pro menstrující není doporučeno, aby při konci pouti přišla ke dveřím mešity a vzývala Boha, protože nebylo zaznamenáno, že by to Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl, a věci uctívání musí vycházet jen z toho, co je v Koránu nebo sunně. Naopak bylo zaznamenáno, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl opak.

فِي قِصَّةِ صَفِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، حِينَ حَاضَتْ بَعْدَ طَوَافِ الْإِقَاصَةِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهَا: «فَلْتَنْفِرْ إِذَا». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

Když Safíja (ať je s ní Bůh spokojen) dostala menstruaci po povinném obcházení Ka'aby (tawáf al-ifáda), Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Ať tedy odjede.“ Na tomto hadíthu je shoda.

Nenařídil jí, aby přišla ke dveřím mešity, a kdyby to pro ni bylo doporučené, určitě by to objasnil. Co se týká povinného obcházení Ka'aby při velké a malé pouti, které je pilířem pouti, musí ho žena vykonat, když se očistí.¹

Páté pravidlo: přebývání v mešitě: Pro menstrující ženu je zakázáno, aby přebývala v mešitě, a to i když je modlitební místo při sváteční modlitbě venku.

¹ Toto je názor všech právních směrů a téměř všech učenců, ale učenci Ibn Tajmíja, Ibn al-Qajjim a současný šejch Ibn Báz řekli, že pokud žena nemůže počkat v Mekce, dokud se neočistí a není schopná se do Mekky někdy poté vrátit, má výjimku a může tento tawáf udělat, protože bez něj by byla její pout' neplatná a Bůh nenařizuje něco, co by člověk nemohl vykonat. V islámských nařízeních a pravidlech také je, že nutnost povoluje zakázané věci a že povinnost něčeho je podmíněna schopností to vykonat.

لِحَدِيثِ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ». وَفِيهِ: «يَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلَّى». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

Je to na základě hadíthu Um 'Attíja (ať je s ní Bůh spokojen), která slyšela Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) říci (o sváteční modlitbě): „Ať na ni přijdou mladé dívky i panny i menstruuující ženy,ale ať se menstruuující vyhnou místu modlitby.“ Na tomto hadíthu je shoda.

Šesté pravidlo: pohlavní styk: Je zakázáno, aby muž měl pohlavní styk s menstrující ženou, a pro ni je zakázáno, aby mu to umožnila,

{وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ...}

protože Všemohoucí řekl: {A dotazují se tě na menstruaci. Rci: „To je neduh; zdržujte se tedy žen svých po dobu menstruace a nepřibližujte se k nim, dokud se neočistí.“} [Kráva: 222] Arabský výraz al-mahíd („po dobu menstruace“) zahrnuje jak dobu menstruace, tak i místo, odkud menstruace vychází. وَلَقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا التَّكَاحَ». يَعْنِي: الْجِمَاعَ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

Dalším důkazem jsou slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír): „Dělejte vše kromě styku.“ Tento hadíth zaznamenal Muslim ve své sbírce Sahíh

Muslim. Také všichni muslimové se shodli na tom, že pohlavní styk při menstruaci je zakázán.

Proto není dovoleno tomu, kdo věří v Boha a soudný den, aby se dopustil takového špatného činu, který zakazuje jak kniha Všemohoucího Boha a Prorokova sunna, tak shoda všech muslimů. Kdo to dělá, vzpírá se Bohu a Jeho Poslu a nenásleduje cestu věřících. V knize al-Madžmú' Šarh al-Muhadhab, druhý díl, str. 374, se uvádí: „Šáfi'í (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Kdo toto udělal, udělal velký hřích“, a naši druhové (tj. učenci právního směru Šáfi'í) a jiní řekli: „Kdo považuje pohlavní styk s menstruující ženou za povolený, je považován za nevěřícího.“” Konec slov an-Nawawího.

Bůh ale povolil dělat jiné věci kromě pohlavního styku, například líbání, objímání a jakékoliv jiné uspokojování na celém těle kromě vagíny a je lepší vyhnout se místu mezi pupkem a koleny, pokud žena není oblečená.

لِقَوْلِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنِي فَأَتَرُّ، فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

Je to proto, že 'Áiša (ať je s ní Bůh spokojen) řekla: „Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) mi nařídil, když jsem měla menstruaci, abych si vzala spodky, a pak jsme se uspokojovali.“ Na tomto hadíthu je shoda.

Sedmé pravidlo: rozvod: Je zakázáno, aby se muž rozvedl se ženou v době, kdy má menstruaci, protože Všemohoucí pravil:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...﴾

{Proroku! Rozvádíte-li se se svými ženami, tedy se s nimi rozved'te v ustanovené pro ně lhůtě}

[Rozvod: 1] Znamená to v době, kdy začínají svoji čekací lhůtu určenou u rozvodu; tato doba je buď když je žena těhotná, nebo když je očištěná po menstruaci, aniž by měla s mužem pohlavní styk. Kdyby se s ní rozvedl v době menstruace, nezačínala by v této době čekací lhůtu, protože tato menstruace do ní není započítaná. A kdyby se s ní rozvedl v době, kdy je čistá, ale měl s ní předtím pohlavní styk, nevěděla by, zda je těhotná a počítá se jí lhůta od těhotenství, nebo není těhotná a počítá se jí lhůta od menstruace. A protože neví, která čekací lhůta pro ni platí, je zakázáno, aby se s ní muž rozvedl do doby, kdy to bude jasné (tj. po menstruaci, kdy neměli pohlavní styk).

Rozvod v době menstruace je tedy zakázán na základě uvedeného verše

وَلَمَّا ثَبَتَ فِي الصَّحِيحَيْنِ وَغَيْرِهِمَا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ: «أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، فَأَخْبَرَ عُمَرُ بِذَلِكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَعَيَّظَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: مَرُّهُ فَلْيُرَاجِعْهَا، ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ، ثُمَّ تَحِيضَ، ثُمَّ تَطْهَرَ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ، وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمَسَّ، فَلَكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ

اللَّهُ أَنْ تُطَلَّقَ لَهَا النَّسَاءُ.

a na základě správného hadíthu ze sbírek Sahíh Muslim, Sahíh Buchárí a jiných, že „Ibn ‘Umar se rozvedl se svojí ženou v době, kdy měla menstruaci, a jeho otec ‘Umar to řekl Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír). Ten se velice rozčílil a řekl:

„Řekni mu, ať ji vrátí zpátky a počká, až bude čistá, poté bude mít menstruaci a bude znovu čistá, a pak ať si ji buď ponechá, nebo se s ní rozvede předtím, než s ní bude mít styk, a toto je doba, kterou Bůh určil pro rozvod žen.“” Pokud se muž rozvede s ženou v době menstruace, je to hřích a měl by se kát k Bohu a svoji ženu vzít zpátky a rozvést se s ní tak, jak to Bůh nařídil, tj. počkat, až se očistí z menstruace, a pak počkat na další menstruaci a až se očistí i z této menstruace. Pak se s ní může rozvést, pokud bude chtít, ale předtím, než s ní bude mít pohlavní styk. Ze zákazu rozvodu v době menstruace jsou tři výjimky:

První: pokud se rozvede se ženou předtím, než s ní cokoliv měl, a ani s ní nebyl o samotě, pak nevadí, pokud v té době měla menstruaci, protože tato žena nemá žádnou čekací lhůtu, a tak rozvod s ní v době menstruace není v rozporu

(...فَطَلَّقُوهُنَّ إِعْدَتِهِنَّ...)

se slovy Všemohoucího: {tedy se s nimi rozved'te v ustanovené pro ně lhůtě} [Rozvod: 1]

Druhá: kdyby byla tato menstruace v době, kdy je žena těhotná.

Třetí: pokud se jedná o rozvod ze strany ženy, tzv. chul'a, pak nevadí, že má v této době menstruaci.

Například když se spolu manželé hádají, a tak si muž vezme od ženy něco výměnou za to, že se s ní rozvede, pak nevadí pokud má v té době menstruaci.

لِحَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ امْرَأَةً ثَابِتِ بْنِ قَيْسٍ بْنِ شَمَّاسٍ جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي مَا أَعْتَبُ عَلَيْهِ فِي خُلُقِي وَلَا دِينِي، وَلَكِنْ أَكْزَرُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَتُرَدِّينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟» قَالَتْ: نَعَمْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اقْبَلِ الْحَدِيثَ، وَطَلِّفِيهَا تَطْلِيقَةً». [رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ].

Dokazuje to hadíth, kdy Ibn 'Abbás (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že žena Thábita Ibn Qajse Ibn Šamáse přišla k Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír) a řekla: „Posle Boží, nestěžuji si na něj, co se týká mravů nebo víry, ale bojím se nevděčnosti v islámu.“ Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) jí řekl: „Vrátíš mu jeho zahradu?“ A ona odpověděla: „Ano,“ a Prorok mu řekl: „Vezmi si zahradu a rozved' se s ní jedním rozvodem.“ [Tento hadíth zaznamenal Bucháří]. Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) se jí nezeptal, zda má menstruaci nebo ne. Při tomto rozvodu se také žena vykoupí sama za sebe, což je povoleno za všech okolností, pokud je to potřeba.

V knize al-Mughnī, 7. díl, str. 52, je vysvětlen důvod povolení chul'y v době menstruace: „Zákaz rozvodu v době menstruace je kvůli obtížím, které ženě vznikají tím, že se jí prodlužuje lhůta, zatímco chul'a je odstranění obtíží, které vznikají ženě kvůli tomu, že žije v manželství s tím, koho nenávidí, což je mnohem horší než dlouhá čekací lhůta, a proto je povoleno udělat menší zlo, aby se zabránilo většímu, a proto se Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) nezeptal ženy, která dělala chul'u, zda má nebo nemá menstruaci.”

Co se týká uzavření sňatku se ženou v době menstruace, to je povoleno, protože není nic co by to zakazovalo. Ale co se týká toho, aby k ní muž vstoupil, tak pokud se o něm ví, že má pevnou vůli a nebude s ní mít styk, je to povoleno; v opačném případě musí počkat, dokud jí menstruace neskončí a neočistí se.

Osmé pravidlo: čekací lhůta po rozvodu: Pokud se muž rozvede s manželkou (se kterou měl styk nebo s ní byl někdy o samotě), je jí určena čekací lhůta (kdy se nemůže znovu vdát atd.) po tři menstruace, pokud není těhotná a má menstruaci, na základě slov Všemohoucího:

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ...﴾

{A rozvedené ženy necht' samy čekají po tři periody} [Kráva: 228] Tzn. že jejich čekací lhůta

trvá tři menstruace. Pokud je žena těhotná, její čekací lhůta skončí, až když porodí, ať to trvá dlouho nebo krátce,

protože Všemohoucí řekl:

﴿...وَأُولَاتِ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾

{Pro ty, jež jsou těhotné, skončí čekací lhůta tehdy, když porodí.} [Rozvod: 4] Pokud žena nemá dlouhodobě nebo trvale menstruaci, například proto, že je v přechodu nebo po operaci nebo ji vůbec nemá, je její čekací lhůta tři měsíce

na základě slov Všemohoucího:

﴿وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضْنَ...﴾

{Pro ty z vašich žen, jež již nemají naději na menstruaci, ale jste-li přesto na pochybách, necht' jsou čekací lhůtou tři měsíce; a stejně platí i pro ty, které ještě menstruaci neměly.} [Rozvod: 4] Pokud žena má menstruaci, ale dočasně ji ztratí, například kvůli kojení nebo nemoci, její čekací lhůta je stále počítána podle menstruace, a proto musí čekat na tři menstruace, i kdyby to trvalo dlouho. Pokud zmizí příčina toho, že nemá menstruaci (například se uzdraví nebo přestane kojit), ale menstruace se stále nedostavuje, je její čekací lhůta rok od té doby, kdy tato příčina zmizela. Toto je nejsprávnější názor, který odpovídá islámským pravidlům a

základům. Je to také proto, že když zmizí tato příčina a menstruace se i přesto nedostaví, je to jakoby žena přestala mít menstruaci bez důvodu. Ty, kterým bezdůvodně přestane menstruace, mají čekací lhůtu rok - devět měsíců jako těhotenství pro jistotu a tři měsíce jako čekací lhůtu.

Pokud je rozvod jen po podepsání manželské smlouvy, aniž by manželé byli spolu samotní nebo měli styk, nemá žena žádnou čekací lhůtu.

Je to proto, že Všemohoucí řekl:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا...}

{Vy, kteří věříte! Když se oženíte s věřícími ženami a pak se s nimi rozvedete, dříve než jste se jich dotkli, nemusíte jim ukládat čekací dobu, již byste jim počítali} [Spojenci: 49]

Deváté pravidlo: důkaz o neexistenci těhotenství. To je potřeba vědět u různých otázek, například:

Pokud zemře člověk, po kterém by mohlo dědit nenarozené dítě, a pokud žena, která by ho mohla čekat, má menstruaci, dokazuje to, že není těhotná a neexistuje žádný další dědic.

Desáté pravidlo: povinnost velké očisty (ghusl). Pokud ženě skončí menstruace, je povinné, aby se očistila velkou očistou (ghusl), tzn. umyla celé tělo, لِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ بِنْتِ أَبِي حُبَيْشٍ: «إِذَا أَقْبَلَتْ الْحَيْضَةُ

فَدَعِيَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَذْبَرْتُ فَأَغْتَسِلِي وَصَلِّي» [رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ].

protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl Fátimě bint Abí Hubajš: „Když dostaneš menstruaci, zanech modlitby, a když skončí, udělej velkou očistu (ghusl) a modli se.“ [Tento hadíth zaznamenal Bucharí].

Velká očista znamená, že žena by si měla přinejmenším umýt celé tělo a vlasy vodou. Lepší ale je, aby tuto očistu vykonala stejným způsobem, jaký je popsán v následujícím hadíthu:

«عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيْثُ سَأَلَتْهُ أَسْمَاءُ بِنْتُ شَكْلٍ عَنْ غُسْلِ الْمَحِيضِ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تَأْخُذُ إِحْدَاكُنْ مَاءَهَا وَسِدْرَتَهَا فَتَطْهَرُ فَتُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ دَلَكًا شَدِيدًا، حَتَّى تَبْلُغَ شُؤْنَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فُرْصَةً مُمَسَكَةً - أَيُّ: قِطْعَةً قُمَاشٍ فِيهَا مِسْكٌ - فَتَطْهَرُ بِهَا»، فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: كَيْفَ تَطْهَرُ بِهَا؟ فَقَالَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ!»، فَقَالَتْ عَائِشَةُ لَهَا: تَتَّبَعِينَ أَثَرَ الدَّمِ». [رَوَاهُ مُسْلِمٌ].

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl Asmě bint Šakal, když se ho ptala na očistu po menstruaci: „Vezměte si vodu s rostlinou cicimek trn Kristův a očistěte se s ní co nejvíce, pak si polijte hlavu a pořádně ji promněte, aby se voda dostala všude, pak se polijte vodou a pak si vezměte kus látky s mošusem a očistěte se s ní.“ Asmá se zeptala: „Jak se s ní máme očistit?“ A Prorok řekl: „Sláva Bohu!“ A ‘Áiša jí řekla: „Očisti s ní místo, odkud vytékala krev.“ [Tento hadíth zaznamenal Muslim].

Není povinné, aby si žena při velké očistě rozpouštěla vlasy, leda by byly tak silně utažené, že by se přes ně voda nedostala ke kořínkům.¹

لَمَّا فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ مِنْ حَدِيثِ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا سَأَلَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: إِنِّي امْرَأَةٌ أَشَدُّ شَعْرَ رَأْسِي، أَفَأَنْقُضُهُ لِعُغْلِ الْجَنَابَةِ؟ وَفِي رِوَايَةٍ: لِلْحَيْضَةِ وَالْجَنَابَةِ؟ فَقَالَ: «لَا، إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْتِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَيَّاتٍ، ثُمَّ تُفِيضِينَ عَلَيْكَ الْمَاءَ فَتَطْهُرِينَ».

Většinový názor dokazuje hadíth ve sbírce Sahíh Muslim, kdy Um Salama vyprávěla: „Zeptala jsem se: „Posle Boží, nosím hodně utažené copy, musím si je při velké očistě, která je z důvodu džanába, rozpustit?“ A on odpověděl: „Ne, stačí, když si poliješ hlavu třemi hrstmi vody a poté se celá poliješ vodou, a tak budeš očištěna.“

Pokud ženě skončí menstruace v čase modlitby, měla by se umýt co nejdříve, aby stihla modlitbu včas. Pokud je na cestách a nemá vodu nebo by jí použití vody uškodilo nebo je nemocná a nesmí vodu použít, může místo velké očisty udělat tajamum a očistit se později, až bude mít vodu nebo ji bude moci použít.

Některé ženy přestanou mít menstruaci v čase modlitby, ale velkou očistu udělají až po čase modlitby s tím, že se v té době nemohly pořádně umýt. Tato výmluva je ale nepřijatelná, protože je

¹ To je názor většiny učenců, právní směr Hanbalí ale říká, že u velké očisty po menstruaci by si žena měla vlasy rozpustit a pořádně umýt.

možné se umýt jen tak, aby to stačilo na to být rituálně čistá, a pomodlit se včas a později, když bude mít možnost, se umýt znovu pořádně.

Pátá kapitola: pravidla týkající se istihády

Istiháda je, když žena krvácí mimo menstruaci, například když krvácí celý život, aniž by krvácení přestalo, nebo přestane jen na krátký čas, třeba na jeden den v měsíci.

Důkaz prvního případu, kdy žena krvácí bez přestání, je zaznamenán ve sbírce Sahíh Bucharí: 'Áiša (ať je s ní Bůh spokojen) vyprávěla:

«قَالَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي لَا أَطْهَرُ». وَفِي رَوَايَةٍ: «أَسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ».

„Fátima bint Hubajš řekla Poslu Božímu (ať mu Bůh žehná a dá mír): „Posle Boží, já se nikdy neočistím.““ V jiné verzi řekla: „Mám istihádu a nikdy se neočistím.“

Důkazem druhého případu, kdy žena přestane krváčet jen na krátkou dobu, je hadíth, kdy k Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír) přišla Hamna bint Džahš a řekla:

«يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَثِيرَةً شَدِيدَةً». [الْحَدِيثُ.. رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ، وَنُقِلَ عَنِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ تَصْحِيحُهُ، وَعَنِ الْبُخَارِيِّ تَحْسِينُهُ].

„Posle Boží, mám istihádu a menstruace je silná

a dlouhá..." [Tento hadíth zaznamenal Ahmed, Abú Dáwúd a Tirmidhí, který řekl, že je správný. A také bylo zaznamenáno, že ho Ahmed prohlásil za správný a Buchárí za dobrý].

Typy istihády:

Istihády jsou tři typy:

První typ, kdy žena zná dobu své menstruace a ví, že dny navíc jsou istiháda. Během menstruace se tedy řídí pravidly pro menstruaci a co je navíc, je istiháda, a řídí se pravidly pro istihádu.

Například pokud má žena pravidelně menstruaci na začátku měsíce a trvá jí vždy šest dní a pak najednou krvácení nepřestává, tak počítá za menstruaci pouze těchto šest dní na začátku měsíce a zbytek je považován za istihádu.

لَحْدِيثِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حُبَيْشٍ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُسْتَحَاضُ فَلَا أَظْهَرُ، أَفَادَعُ الصَّلَاةَ؟ قَالَ: «لَا، إِنَّ ذَلِكَ عِزْقٌ، وَلَكِنْ دَعِيَ الصَّلَاةَ قَدَرِ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي». رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

Vyplývá to z hadíthu 'Áiši (at' je s ní Bůh spokojen), která vyprávěla, že Fátima bint Abí Hubajš řekla: „Posle Boží, neustále krvácím a nikdy se neočistím, mám se zcela přestat modlit?" A on řekl: „Ne, toto je (krvácení) z žíly, a tak zanech modlitby po dny, kdy jsi předtím měla menstruaci, a pak udělej velkou očistu a modli se." Zaznamenal Buchárí.

وَفِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِأُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ جَحْشٍ:

«أَمْكُثِي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحْبِسُكِ حَيْضَتُكِ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي.»

A ve sbírce Sahíh Muslim je, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl Um Habíbě bint Džahš: „Počkej po dobu, kdy jsi mívala menstruaci, a pak udělej velkou očistu a modli se.“ Na základě tohoto žena, která přesně zná svou menstruaci, považuje za menstruaci jen tuto dobu a pak udělá velkou očistu a modlí se a dále se nezabývá tím, že krvácí.

Druhý typ, kdy žena nezná dobu své menstruace, například od její první menstruace jí krev teče neustále. V tom případě rozlišuje menstruaci podle vzhledu, kdy menstruační krev je tmavá s typickým zápachem atd. a ostatní je považováno za istihádu.

Například žena dostane poprvé menstruaci, která nepřestává, ale prvních deset dní je krev tmavá nebo zapáchá atd. a pak až do konce měsíce je světlá, bez pachu atd. Pak je za menstruaci považováno jen těchto prvních deset dní a vše, co je navíc, je istiháda.

لِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ بِنْتِ أَبِي حَبِيشٍ: «إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضَةِ فَإِنَّهُ أَسْوَدُ يُعْرَفُ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ، فَإِذَا كَانَ الْآخَرُ فَتَوَضَّئِي وَصَلِّي؛ فَإِنَّمَا هُوَ عِرْقٌ». [رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ وَالحَاكِمُ].

To vyplývá ze slov Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) Fátimě bint Abí Hubajš: „Když z tebe poteče menstruační krev, která je černá a známá, tak se přestaň modlit, a když z tebe poteče ta jiná, udělej malou očistu, protože to je jen krev z žíly.“ [Tento

hadíth zaznamenali Abú Dáwúd a Nasá'í a prohlásili ho za správný [Ibn Hibbán a al-Hákim]. A i když někteří říkají, že tento hadíth není dobrý, učenci ho používali a je lépe se řídit podle něj než říkat ženě, aby považovala za menstruaci tolik dní jako většina žen.

Třetí typ, kdy žena nezná svoji menstruaci a ani ji nedokáže rozlišit podle vzhledu. Například když má od první menstruace neustálé krvácení, které vypadá stále stejně nebo nelze nějak rozpoznat, kdy je toto krvácení menstruační. Tato žena se řídí tím jak má menstruaci většina žen, tzn. šest nebo sedm dní v každém měsíci, které začne počítat od prvního dne, kdy začala krváčet.

Například žena dostane menstruaci pátého dne v měsíci a ta trvá bez přestání a nelze rozpoznat podle vzhledu nebo pachu, co z tohoto krvácení je menstruace a co ne. Za menstruaci je to tedy považováno šest nebo sedm dní, počítáno od každého pátého dne v měsíci.

لِحَدِيثِ حَمْنَةَ بِنْتِ جَحْشٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي اسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَبِيرَةً شَدِيدَةً، فَمَا تَرَى فِيهَا؟ قَدْ مَنَعْنِي الصَّلَاةَ وَالصَّيَامَ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنْعَمْتُ لِكَ (أَصِيفُ لَكَ اسْتِعْمَالُ) الْكُرْسُفِ (وَهُوَ الْقُطْنُ)، تَضَعِيْنَهُ عَلَى الْفَرْجِ، فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ»، قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. وَفِيهِ قَالَ: «إِنَّمَا هَذِهِ رَكْضَةٌ مِنْ رَكْضَاتِ الشَّيْطَانِ، فَتَحْيِضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةً فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، ثُمَّ اغْتَسِلِي حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهَرْتِ وَاسْتَنْقَأْتَ، فَصَلِّيْ أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ أَوْ ثَلَاثًا

وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا، وَصُومِي». الْحَدِيثُ. [رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ، وَنُقِلَ عَنْ أَحْمَدَ أَنَّهُ صَحَّحَهُ، وَعَنِ الْبُخَارِيِّ أَنَّهُ حَسَنَهُ].

Vychází to z hadíthu, kdy Hamna bint Džahš (ať je s ní Bůh spokojen) řekla: „Posle Boží, mám dlouhou a silnou menstruaci, co mám dělat? Zabránila mi se modlit a postit.“ A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) odpověděl: „Dej si kus bavlny na přirození a to zmenší krvácení.“ Ona řekla: „Je to mnohem silnější.“ A tak jí řekl: „To je Satanovo dílo (tj. že se kvůli tomu nemodlila atd.). Počítej šest nebo sedm dní jako menstruaci, poté udělej velkou očistu, dokud neuvidíš, že jsi zcela čistá, a pak se modli dvacet čtyři nebo dvacet tři nocí a posti se.“ [Zaznamenali Ahmed, Abú Dáwúd a Thirmidhí. Ahmed ho prohlásil ta správný a Buchárí za dobrý].

Slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír): „šest nebo sedm dní“ neznamenaají, že si má vybrat podle sebe, ale že se musí snažit zjistit, co se nejvíc blíží jejímu stavu, nebo co je nejblíže ženám v jejím věku, zemi, prostředí atd. Pokud je jí nejblíže šest dní, počítá šest, ale pokud je jí nejblíže sedm, počítá sedm.

Situace podobná istihádě:

Někdy existuje příčina, kvůli které žena krvácí, například po různých operacích v děloze nebo pochvě. Zde jsou dva případy:

První případ: kdy žena ví, že nemůže po této

operaci menstruovat, například když jí odeberou dělohu atd. Taková žena nemůže mít istihádu (a řídit se výše uvedenými pravidly) a pokud krvácí, považuje se to za obyčejný výtok, takže se normálně může postit, modlit, mít styk s mužem atd. Jen si musí vzít něco jako vložku, aby zabránila znečištění, a dělat malou očistu u každé modlitby, a to poté, co přijde čas pěti pravidelných denních modliteb, nebo pokud se chce modlit dobrovolnou modlitbu.

Druhý případ: kdy žena může i po této operaci menstruovat. Ta může mít istihádu (a řídit se předešlými pravidly), což dokazují slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) Fátimě bint Abí Hubajš:

«إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَاتْرُكِي الصَّلَاةَ».

„Ne, toto je (krvácení) z žíly a ne menstruace a když přijde menstruace, tak zanech modlitby.“ A slova: „a když přijde menstruace“ dokazují, že istihádu může mít jen ta žena, která může menstruovat, zatímco žena, která nemá menstruaci, nemůže mít istihádu (a řídit se jejími pravidly) a krev, která z ní vytéká, je vždy pouze krev z žíly.¹

Pravidla istihády:

Z výše uvedeného jsme se dozvěděli, kdy je krev považována za menstruaci a kdy za istihádu. A tak,

¹ Tzn. že se neřídí výše uvedenými pravidly pro počítání dnů menstruace a i kdyby nepřetržitě krvácela, nic z toho není menstruace.

pokud jde o menstruaci, je nutné řídit se pravidly pro menstruaci, a pokud jde o istihádu, je nutné řídit se pravidly pro istihádu.

Nejdůležitější pravidla pro menstruaci byla uvedena výše.

A co se týče pravidel pro istihádu, jsou stejná jako pro ženu, která je čistá (nemá menstruaci), kromě těchto věcí:

První: povinnost dělat malou očistu (wudu) před každou modlitbou.

لِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ بِنْتِ أَبِي حُبَيْشٍ: «ثُمَّ تَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ». رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي بَابِ غَسْلِ الدَّمِّ.

To vychází ze slov Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) Fátimě bint Abí Hubajš: „a pak udělej malou očistu (wudu) před každou modlitbou." Tento hadíth zaznamenal Buchárí v kapitole o čištění krve. To znamená, že musí dělat malou očistu až poté, co přijde čas modlitby, ne před tím. Pokud se jedná o modlitbu, která nemá přesně stanovený čas, dělá malou očistu, když se rozhodne pomodlit.

Druhá: před vykonáním malé očisty musí umýt krev, která z ní vytekla, a vzít si čistou vložku nebo něco podobného, aby zabránila znečištění.

لِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِحُمْنَةَ: «أَنْعَتُ لَكَ الْكُرْسُفَ فَإِنَّهُ يَذْهَبُ الدَّمَّ». قَالَتْ: فَإِنَّهُ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَاتَّخِذِي ثَوْبًا». قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَتَلَجَّمِي». الْحَدِيثُ.

To vychází ze slov Proroka (ať mu Bůh žehná a

dá mír) Hamně: „Dej si kus bavlny na přirození a to zmenší krvácení.“ Ona řekla: „Je to mnohem silnější.“ Tak jí řekl: „Vezmi si tedy nějaký kus látky,“ ale ona řekla: „Je to ještě silnější.“ A tak jí řekl: „Tak si to pevně obvaž...“ A nevádí, pokud z ní poté něco vyteče, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl Fátimě bint Abí Hubajš:

«اجْتَنِي الصَّلَاةَ أَيَّامَ حَيْضِكَ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَتَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ، ثُمَّ صَلِّي، وَإِنْ قَطَرَ الدَّمُ عَلَى الْحَصِيرِ». [رَوَاهُ أَحْمَدُ وَابْنُ مَاجَهَ].

„Varuj se modlitby v době menstruace, ale pak udělej velkou očistu (ghusl) a dělej malou očistu (wudu) před každou modlitbou a pak se modli, i kdyby z tebe kapala krev na rohožku.” [Zaznamenali Ahmed a Ibn Mádža].

Třetí: pohlavní styk.

Učenci mají různé názory na pohlavní styk v době istihády v případě, že se nebojí cizoložství, když styku zanechá (v případě, že se bojí cizoložství, je pohlavní styk povolen podle všech učenců). Nejsprávnější názor je, že pohlavní styk je v době istihády povolen bez jakýchkoli podmínek, protože v době Proroka mělo istihádu mnoho žen (více než deset) a není žádný záznam, že by Bůh nebo Jeho Prorok zakázal s nimi mít styk. Naopak ve slovech Všemohoucího: {zdržujte se tedy žen svých po dobu menstruace} [Kráva: 222] je důkaz, že pohlavní styk je zakázán jen při menstruaci.

Dalším důkazem je, že se může modlit, a pohlavní styk je méně než modlitba. Také přirovnání ustihády k menstruaci není dobré, protože mezi menstruaci a istihádou je mnoho rozdílů.

Šestá kapitola: očistky a pravidla, která se jich týkají

Očistky jsou krev, která vytéká z dělohy kvůli porodu, ať je to v době porodu, po něm nebo i dva až tři dni před ním, pokud jsou přítomny kontrakce.

Šejch islámu Ibn Tajmíja řekl: „Co vidí žena (vycházet) při kontrakcích, jsou očistky.“ A neomezil to jen na dva až tři dny. Kontrakcemi jsou myšleny takové, které vedou k porodu. Učenci mají různé názory na to, zda jsou očistky časově omezeny. Šejch Taqíjuddín ve své knize „ar-Risála fí al-Asmá' -llatí 'Allaqa aš-Šári' al-Ahkám bihá", str. 37, řekl: „Očistky nejsou časově omezeny a neexistuje nejkratší a nejdelší doba očistek. A proto kdyby žena viděla, (že krvácí) déle než čtyřicet, šedesát nebo sedmdesát dní, a pak přestala, byly to očistky. Jen kdyby krvácení neustávalo vůbec, pak počítá jako očistky nejvíce čtyřicet dní, protože je to nejčastější a jsou o tom záznamy (tj. ze sunny).“

A proto říkám, že pokud žena krvácí déle než čtyřicet dní a je u ní obvyklé, že to pak přestane, nebo se podle vzhledu krve zdá, že to brzy skončí, měla by počkat, dokud krvácení nepřestane úplně. V opačném případě by měla udělat velkou očistu,

pokud zrovna není doba její menstruace - pak by čekala, dokud neskončí čas menstruace (a pro příště by to považovala za pro sebe obvyklé). Pokud by to neustávalo ani poté, je to už považováno za istihádu a řídí se to jejími pravidly. Pokud přestane krvácet dříve, než uplyne čtyřicet dní, udělá velkou očistu (ghusl) a může se modlit, postit a mít pohlavní styk. Jen pokud by toto krvácení přestalo na méně než jeden den, nebere se to v úvahu, jak bylo řečeno v knize al-Mughnī.

Krev se považuje za očišky pouze v případě, že žena porodí dítě, které vypadá jako člověk. Pokud potratí tak brzy, že zárodek ještě není podobný člověku, krvácení, které po tom následuje, je považováno za istihádu a řídí se jejími pravidly. Zárodek bývá podobný člověku po osmdesáti nebo spíše devadesáti dnech od početí.

Al-Madžd Ibn Tajmíja řekl: „Pokud jakýkoliv den uvidí krev, která vyteče po kontrakci, zanechá modlitby a půstu. Pokud by se časem po porodu ukázalo, že to nebylo tak, jak se zdálo, nahradí to, a pokud se to potvrdí, nic nenahrazuje.“ Tak byla jeho slova zaznamenána v knize Šarhu -l-Iqná'a.

Pravidla očistek:

Pravidla očistek jsou stejná jako pravidla menstruace kromě následující věci:

První: čekací lhůta po rozvodu. Pokud je rozvod před porodem, končí čekací lhůta porodem, ale

pokud je rozvod až po porodu, žena musí počkat, až se jí vrátí menstruace, a počítat čekací lhůtu podle menstruace.

Druhá: do doby, která se počítá při ílá', se započítává čas menstruace, na rozdíl od doby očistek, které se do této doby nezapočítávají.

Ílá' je, když muž přísahá, že nebude mít se svou ženou styk po dobu delší než čtyři měsíce. A pokud muž takto přísahá, dostane lhůtu čtyř měsíců a jakmile uplyne (aniž by měl se ženou styk), bude donucen buď mít se svou ženou styk, nebo se s ní rozvést. Ale pokud má v této době žena očistky, nezapočítávají se do této lhůty a tato lhůta se prodlouží o čas očistek, na rozdíl od menstruace, která se do této doby započítává.

Třetí: dospělost se posuzuje podle menstruace a ne podle očistek, protože žena nemůže být těhotná, aniž by byla dospělá.

Čtvrtá: pokud se menstruace přeruší a pak se vrátí ve svém čase, je to stále považováno za menstruaci. Například pokud má žena menstruaci osm dní, po čtyřech dnech se přeruší a sedmý a osmý den se vrátí, je to považováno za menstruaci. Zatímco u očistek, pokud se přeruší a pak se před čtyřicátým dnem vrátí, nejrozšířenější názor u právního směru Hanbalí říká, že se žena má modlit pouze povinné modlitby a postit povinný půst, které ale musí znovu nahradit, až bude čistá.

Správný názor ale říká, že pokud tato krev mohou být očistky, je to považováno za očistky, a pokud ne, je to menstruace. A pokud by krvácení trvalo déle než menstruace, je to, co je navíc, považováno za istihádu.

Tento názor je podobný tomu, co řekl imám Málík (ať se nad nim Bůh smiluje), jak je zaznamenáno v knize al-Mughnī: „Pokud žena uvidí krev po dvou a třech dnech (tj. kdy nekrvácela), jsou to očistky a pokud ne, je to menstruace.“ Tento názor si vybral Šejch islámu Ibn Tajmíja (ať se nad ním Bůh smiluje).

Navíc ohledně krvácení u ženy ve skutečnosti neexistují žádné pochyby. Ty jsou jen u některých lidí na základě jejich chápání a vzdělání, ale v Koránu a sunně je všechno jasně vysvětleno. A také Všemohoucí Bůh nikomu nenařizuje, aby se modlil a postil dvakrát, jediné pokud by v tom prvním byla nějaká chyba nebo nedostatek. Pokud ale člověk udělá to, čeho je schopen, je zproštěn svého závazku,

jak pravil Všemohoucí:

{لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...}

{Bůh ukládá duši jen to, co je pro ni možné}
[Kráva: 286]

Také pravil:

{فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...}

{Bojte se tedy Boha, jak jen můžete!}

[Vzájemné klamání: 16]

Pátý rozdíl mezi menstruací a očistkami:

Pokud ženě skončí menstruace dříve, není zavrženíhodné (makrúh), aby s ní měl manžel styk. Naproti tomu pokud ženě skončí očistky dříve, než uplyne čtyřicet dní, tak podle nejrozšířenějšího názoru u právního směru Hanbalí je zavrženíhodné, aby s ní měl manžel pohlavní styk.

Správný názor ale je, že to zavrženíhodné (makrúh) není. To je názor většiny učenců, protože zavrženíhodnost (karáha) je islámské nařízení, a proto pro něj musí být důkaz z islámu. Žádný takový důkaz v této otázce ale není, kromě toho, že imám Ahmed řekl, že k Uthmánovi Ibn Abí al-‘Ás přišla žena před uplynutím čtyřiceti dní a on jí řekl: „Nepřibližuj se ke mně.“ To ale nedokazuje zavrženíhodnost (karáha), protože to mohl říct kvůli tomu, že se bál, že jí očistky ještě neskončily anebo že po styku by mohla ještě krvácet anebo mohl mít nějaký jiný důvod. A Bůh ví nejlépe.

Sedmá kapitola: o používání věcí, které zastavují menstruaci, plodnost nebo vyvolávají potrat.

Používání věcí, které zastavují menstruaci je povoleno za dvou podmínek:

První: že se žena nebojí, že by jí to mohlo uškodit. Pokud by se bála, že jí to může uškodit, není to

povoleno,
protože Všemohoucí řekl:

{...وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...}

{nevrhejte se do zkázy vlastníma rukama!}
[Kráva: 195] a řekl:

{...وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا}

{nepřivozujte si smrt! A věru Bůh je vůči vám slitovný.} [Ženy: 29]

Druhá: že s tím souhlasí její manžel, pokud se ho to nějakým způsobem dotýká. Například pokud se s ní rozvedl, ona je v čekací lhůtě, on ji musí živit a ona pak použije něco na zastavení menstruace, čímž se její čekací lhůta prodlouží a on ji musí déle vyživovat. V tomto případě se musí dovolit manžela, zda smí menstruaci zastavit. Také pokud by se jí kvůli zastavení menstruace zastavila i plodnost, musí jí to manžel povolit. A i když je povoleno menstruaci zastavit, je lepší to nedělat, jediné pokud je to opravdu nutné, protože nechat věci probíhat přirozeně je lepší pro zdraví.

Co se týká používání toho, co vyvolá menstruaci, je to povoleno se dvěma podmínkami:

První: že to žena nedělá, protože se chce vyhnout nějaké povinnosti, například půstu v ramadánu nebo modlitbě atd.

Druhá: že to její manžel povolí, protože menstruace mu zabraňuje mít s ní styk, což je jeho

právo, které mu žena nemůže upírat, leda by to dovolil. Totéž platí, pokud je žena rozvedená, protože dřívější menstruace zkracuje lhůtu, po kterou ji manžel může vrátit zpátky, což je také jeho právo.

Co se týká používání antikoncepce, jsou dva typy:

První: co zabrání otěhotnění navždy. To je zakázáno, protože je to v rozporu s islámským cílem rozšířit muslimskou obec a protože žena nemůže vědět, zda děti, které má, nezemřou a ona nakonec nezůstane na stáří sama.

Druhý: dočasné zastavení plodnosti, kdy žena například dokáže otěhotnět těsně za sebou, což ji vyčerpává, a proto chce mít mezi dětmi delší přestávky, třeba dva roky. To je povoleno za podmínky, že jí to povolí manžel a že ve způsobu takové antikoncepce není nic, co by jí škodilo. Důkazem je, že sahába v době Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) praktikovali přerušnou soulož, aby zabránili těhotenství, a nebylo jim to zakázáno.

Co se týká používání něčeho, co vypudí dítě z těla, jsou dva typy:

První: kdy je cílem potrat, tj. zabití nenarozeného dítěte. To je jednoznačně zakázáno, pokud je to v době, kdy již byla dítěti vdechnuta duše, protože to je zabití člověka, a to je zakázáno podle Koránu, sunny a shody muslimské obce

(idžmá'a). Pokud je to dříve, existují mezi učenci různé názory: někteří to povolili, jiní zakázali, další to povolili pouze do čtyřiceti dní od početí a další dokud není plod podobný člověku.

Nejlepší názor ale je, že je to zakázáno. Pouze v případech, že by těhotenství mohlo matce zdravotně ublížit, je to povoleno, ale pouze do doby, kdy dítě ještě nemá lidskou podobu, pak už je to zakázáno. A Bůh ví nejlépe.

Druhý: kdy cílem není potrat, ale vypuzení dítěte z těla matky, například na konci těhotenství při porodu. To je povoleno, pokud v tom není nic, co by uškodilo matce nebo dítěti, anebo pokud to nevyžaduje operaci. U operace existují čtyři případy:

První: matka i dítě žijí. V tomto případě, pokud není jiný způsob jak dítě dostat z těla matky, je operace povolená. Tělo nám bylo svěřeno od Boha, a proto se do něj nesmí řezat; lze to jedině, když je v tom velký prospěch. Operace navíc může ženě uškodit.

Druhý: matka i dítě jsou mrtví. V tomto případě je zakázáno operaci dělat, protože k ničemu není.

Třetí: matka je živá, ale dítě mrtvé. V tomto případě je operace povolena, pokud neuškodí matce. Operace je povolena, pokud dítě nelze z těla matky dostat jiným způsobem, a také v případě, že pokud se dítě z těla matky nedostane, mohlo by jí to

uškodit.

Čtvrtý: matka je mrtvá a dítě živé. Pokud je jisté, že dítě nelze zachránit, je operace zakázána.

Pokud je možné ho zachránit, učenci směru Hanbalí kdysi řekli, že ho lze zachránit pomocí operace jen v případě, že je již vidět nějaká jeho část, ale správný názor je, že je možné matce rozříznout břicho pro jeho záchranu v každém případě. Tento názor si vybral také Ibn Hubajra a v knize al-Insáf řekl, že tento názor má přednost.

To platí zvláště v naší době, kdy tyto operace nelze považovat za zohavení, protože místo řezu je po operaci znovu sešito. Záchrana života má navíc přednost před úctou k mrtvému a v islámu je povinné zachránit člověka před smrtí. A Bůh ví nejlépe.

Upozornění: ve výše uvedených případech povolení potratu je nutné, aby to povolil i ten, koho se to také týká, například manžel těhotné ženy.

Tímto končí vše důležité z tohoto tématu. Zkrátili jsme ho na základní důležité otázky. Ostatní otázky týkající se tohoto tématu a to, co se děje ženám, jsou nekonečně rozsáhlé jako moře, které nemá břehy. Ale osvícený člověk dokáže všechny tyto otázky posoudit s použitím těchto základů a přirovnat je k nim.

Muftí by měl vědět, že je podobný prostředníkovi mezi Bohem a Jeho stvořením tím, že lidem předává

a objasňuje to, s čím přišli Boží poslové. A že je tázán na to, co je v Koránu a sunně, které jsou základními prameny, které je člověk povinen studovat a řídit se jimi. Vše, co je v rozporu s Koránem nebo sunnou, je špatně a nelze se podle toho řídit, přestože ten, kdo vyslovil takový názor, má omluvu a odměnu za svoje úsilí při hledání vědění, ale kdo ví, že to je špatně a v rozporu, se tím nesmí řídit.

Také je povinné, aby měl muftí upřímný úmysl, dělal to pro Boha a jen Jeho žádal o pomoc při hledání odpovědí na otázky a prosil Ho o upevnění ve víře a vedení k pravdě.

Je také povinen hledat v Koránu a sunně a pomáhat si při tom tím, co řekli učenci a jak chápali oni.

Často se stává, že člověk hledá odpověď na nějakou otázku v tom, co řekli učenci, ale nenajde odpověď, se kterou by byl spokojen, nebo nenajde žádnou odpověď. Pak ale uvidí odpověď na tuto otázku v Koránu a sunně a je mu to zcela jasné. To se stává, když je opravdu upřímný, vzdělaný a chápající.

Je povinné, aby se muftí neunáhlil ve svých odpovědích, protože mnoho lidí se unáhlilo ve své odpovědi a pak zjistili, že odpověděli špatně, a už nebylo možné vyhledat člověka, kterému špatně poradili, a napravit to!

Navíc pokud lidé vědí, že se muftí neunáhluje a o odpovědích přemýšlí, více mu věří, zatímco tomu, kdo se unáhluje (a chybuje), nevěří, a proto tím, že se muftí unáhluje, odepírá sobě i jiným vědění, kterého se mu dostalo.

Prosíme Všemohoucího Boha, aby nás i naše muslimské bratry vedl správnou cestou a ochránil nás před chybováním, vždyť je věru velice štědrý. Ať Bůh žehná našemu proroku Muhammadovi, jeho rodu a všem jeho druhům. Chvála Bohu za všechny dobré věci na tomto i budoucím světě, jenž nám dal ze Své laskavosti.

Napsal Boží služebník

Muhammad as-Sálíh al-Uthajmín

v pátek dopoledne

14. š'abánu, roku 1392 hidžry.

Index

Pojednání o normálním krvácení žen	2
První kapitola: definice menstruace a nařízení, které se jí týká	4
Druhá kapitola: doba menstruace.	4
Třetí kapitola: změny menstruace.....	13
Čtvrtá kapitola: nařízení týkající se menstruace	17
Pátá kapitola: pravidla týkající se istihády	35
Šestá kapitola: očistky a pravidla, která se jich týkají.....	43
Sedmá kapitola: o používání věcí, které zastavují menstruaci, plodnost nebo vyvolávají potrat.	47

cs130v1.0 - 28/07/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

